

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ  
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ  
ΔΑΝΙΗΛ



## Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ

(Εορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας  
Ἰησοῦ Χριστοῦ)

Ἱερα ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ  
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ  
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2010

# Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ

(Εορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας  
Ἰησοῦ Χριστοῦ)

*Κείμενα:*

Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ  
Δανιὴλ

*Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:*  
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρομοῦ Καρέα

*Εἰκόνα ἐξωφύλλου:*

Μεταμόρφωση (Λεπτομέρεια)  
Τοιχογραφία, Ναὸς Μεταμορφώσεως Μεγάλου Μετεώρου

*Σειρά:*

«Χριστολογικά» ἀριθμ. 27

*Copyright:*

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή

Τηλ.: 210.72.24.123

www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-35-4



**ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.**

Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

# Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ

(Εορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας  
Ἰησοῦ Χριστοῦ)

Τοῦ Μητροπολίτου  
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ  
Δανιήλ

**Α**πὸ τοὺς ἱεροὺς Εὐαγγελιστὲς μαρτυρεῖται, ὅτι κατὰ τὴν ὥρα τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μία φωτεινὴ νεφέλη σκέπασε τὸν Κύριο καὶ τοὺς μαθητές Του καὶ ἀκούσθηκε μία φωνὴ ποὺ βεβαίωνε, ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπημένος καὶ ἐκλεκτὸς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

«Ἐπι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε» (Ματθαίου ιζ' 5).

Δηλαδή: «Ἐνώ μιλοῦσε (ἐννοεῖται ὁ Κύριός μας) ἀκόμα, ἓνα φωτεινὸ σύννεφο τοὺς σκέπασε, καὶ μέσα ἀπὸ τὸ σύννεφο ἀκούσθηκε μία φωνὴ ποὺ ἔλεγε: “Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπημένος μου υἱός, αὐτὸς εἶναι ὁ ἐκλεκτός μου· αὐτὸν νὰ ἀκοῦτε”».

Με ἀφορμὴ τὴν μεγάλη αὐτὴ Δεσποτικὴ εορτὴ θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ εἰσδύσουμε στὸ μυστήριό τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀτε-



νίσουμε μυστικά και νοερά τὸ ἄρρητο κάλλος τῶν θείων ἐννοιῶν καὶ πραγματικοτήτων.

## 1. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς φανερώνει τὸν ἀόρατο καὶ ἀθέατο Θεό.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς φανερώνει καὶ ἀποκαλύπτει στοὺς ἀνθρώπους καὶ στὴν κτίση ὀλόκληρη τὸν ἀθέατο καὶ ἀκοινώνητο Θεὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κατὰ τρόπο μοναδικὸ καὶ αὐθεντικό. Γράφει στὸ Εὐαγγέλιό του ὅτι:

α) «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο» (Ἰωάννου α' 18).

Δηλαδή: «Κανεὶς ποτὲ δὲν εἶδε τὸν Θεό· μόνο ὁ μονογενὴς Υἱός, ποὺ εἶναι μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Πατέρα, ἐκεῖνος μᾶς τὸν ἔκανε γνωστό».

β) «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας» (Ἰωάννου α' 14).

Δηλαδή: «Κι ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος. Κι ἔστησε τὴ σκηνή του ἀνάμεσά μας, καὶ εἶδαμε τὴ θεϊκὴ του δόξα, τὴ δόξα ποὺ ὁ μονάρχριβος Υἱὸς τὴν ἔχει ἀπ' τὸν Πατέρα, κι ἦρθε γεμάτος χάρι θεϊκὴ κι ἀλήθεια γιὰ μᾶς».

Ὁ θεόπτης Μωϋσῆς ἐπάνω στὸ Σινᾶ ζήτησε ἀπὸ τὸν συνομιλοῦντα μαζί του Κύριο νὰ τοῦ φανερώσει τὸ πρόσωπό Του. Ὁ Κύριος διευκρίνησε:

«Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται» (Ἐξόδου λγ' 21).

Δηλαδή: «Δὲν θὰ μπορέσεις ὅμως νὰ δεῖς τὸ πρόσωπό μου, γιὰτὶ κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ μὲ δεῖ καὶ νὰ ζήσει».

Με τοὺς λόγους αὐτοὺς κηρῦσσεται τὸ ἀθέατο καὶ ἀμέθεκτο καὶ ἀκοινώνητο τῆς θεϊκῆς οὐσίας. Αὐτὸς ὅμως ὁ ἀόρατος Θεὸς φανερώθηκε καὶ ἀποκαλύφθηκε ὅταν σαρκώθηκε, ὅταν δηλαδή ἔγινε ἄνθρωπος καὶ ἔζησε με τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔγινε μεθεκτός, δίνοντας στοὺς ἀνθρώπους τὴν δυνατότητα νὰ ἐνωθοῦν μαζί Του κατὰ τρόπο μυστικό, ἀλλὰ πραγματικό.



Οί λόγοι αὐτοὶ μαρτυροῦν τὴν διαφορὰ τῆς Παλαιᾶς ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Θεὸς ἦταν καὶ παρέμενε ἀθέατος. Στὴν Καινὴ Διαθήκη «ᾤφθη».

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι βεβαιώνουν, ὅτι ἐμεῖς Τὸν εἶδαμε καὶ σᾶς βεβαιώνουμε γιὰ ὅσα εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν Μονογενῆ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

Γράφει ὁ ἀπόστολος Πέτρος καὶ βεβαιώνει ὅτι:

«*Επὸπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ*» (Β΄ Πέτρου α΄ 16-18).

Δηλαδή: «*Ἐχουμε δεῖ μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια τὸ μεγαλεῖο Τοῦ τότε ποὺ ὁ Θεὸς Πατέρας Τοῦ ἔδωσε τιμὴ καὶ δόξα, καὶ ἡ ἔνδοξη μεγαλοπρέπειά Του ἀναφώνησε γι' Αὐτὸν μιὰ τέτοια φωνή: "Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπητός μου Υἱός· Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐκλεκτός μου". Κι αὐτὴν τὴ φωνὴ τὴν ἀκούσαμε ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ποὺ ἤμασταν μαζί Του στὸ ἅγιο ἐκεῖνο βουνό.*

Τὰ ἴδια διακηρύττει καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης:

«*Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἔθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· ὃ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἢ πληρωμένη*» (Α΄ Ἰωάννου α΄ 1-4).

Δηλαδή: «*Σᾶς γράφουμε γιὰ τὸν ζωοποιὸ Λόγο, ποὺ ὑπῆρχε ἐξαρχῆς. Ἐμεῖς Τὸν ἔχουμε ἀκούσει καὶ Τὸν ἔχουμε δεῖ μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια. Μάλιστα Τὸν εἶδαμε ἀπὸ κοντά, καὶ τὰ χέρια μας Τὸν ψηλάφησαν. Ὅταν ἡ ζωὴ φανερώθηκε, τὴν εἶδαμε μὲ τὰ μάτια μας. Καταθέτουμε, λοιπόν, τὴ μαρτυρία μας καὶ σᾶς μιλάμε γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ ποὺ ἦταν μὲ τὸν Πατέρα, φανερώθηκε ὅμως σ' ἐμᾶς. Αὐτὸ ποὺ εἶδαμε κι ἀκούσαμε, τὸ ἀναγγέλλουμε σ' ἐσᾶς,*



για να συμμετάσχετε κι εσείς μ' ἐμᾶς στην ἴδια κοινωνία, πού εἶναι ἡ κοινωνία με τὸν Πατέρα καὶ με τὸν Υἱὸ Του τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Κι αὐτὰ σᾶς τὰ γράφουμε για να εἶναι ὀλοκληρωμένη ἡ χαρὰ σας».

## 2. Προϋποθέσεις θέας τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ.

### α) Πίστη

Στὸ Εὐαγγέλιο ἀναφέρεται, ὅτι ἡ μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ συνέβη, ἀφοῦ εἶχε προηγηθεῖ ἡ ὁμολογία τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ὅταν ὁ Κύριος καὶ οἱ Μαθητὲς βρισκόνταν στὴν Καισάρεια, πού εἶχε ἐξωραΐσει ὁ Ἡρώδης Φίλιππος, ὅπου ὁ ἀπόστολος Πέτρος εἶχε ὁμολογήσει τὴν θεότητα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλιππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ Ἡλίαν, ἕτεροι δὲ Ἰερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. καὶ γὰρ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδεὶν εἴπωσιν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός» (Ματθαίου ιστ' 13-20).

Δηλαδή: «Ὅταν ἦρθε ὁ Ἰησοῦς στὰ μέρη τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλιππου, ρώτησε τοὺς μαθητὲς του: “Ποῖός λένε οἱ ἄνθρωποι πὼς εἶμαι ἐγώ, ὁ ‘Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου;”. Κι αὐτοὶ εἶπαν: “Ἄλλοι λένε πὼς εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, ἄλλοι ὁ Ἡλίας, ἄλλοι ὁ Ἰερεμίας ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς προφήτες”. Τοὺς λέει: “Κι εσείς, ποῖός λέτε πὼς εἶμαι;”. Ἀπάντησε ὁ Σίμων Πέτρος καὶ εἶπε: “Ἐσὺ εἶσαι ὁ Μεσσίας ὁ Υἱὸς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ”. Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀποκρίθηκε: “Μα-



κάριος εἶσαι, Σίμων, υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, γιατί αὐτὸ δὲν σοῦ τὸ ἀποκάλυψε ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ οὐράνιος Πατέρας μου. Κι ἐγὼ λέω σ' ἐσένα πὼς ἐσὺ εἶσαι ὁ Πέτρος, καὶ πάνω σ' αὐτὴ τὴν πέτρα θὰ οἰκοδομήσω τὴν ἐκκλησία μου, καὶ δὲν θὰ τὴν κατανικήσουν οἱ δυνάμεις τοῦ Ἄδη. Θὰ σοῦ δώσω τὰ κλειδιά ποὺ ἀνοίγουν τὴν πόρτα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὅ,τι κρατήσεις ἀσυγχώρητο στὴ γῆ θὰ εἶναι ἀσυγχώρητο καὶ στοὺς οὐρανοὺς καὶ ὅ,τι συγχωρήσεις στὴ γῆ θὰ εἶναι συγχωρημένο καὶ στοὺς οὐρανοὺς". Τότε ἔδωσε στοὺς μαθητὲς Του τὴν ἐντολὴ νὰ μὴν ποῦν σὲ κανένα πὼς αὐτὸς εἶναι ὁ Μεσσίας».

Ἀπὸ τὸν διάλογο αὐτὸ συνάγεται, ὅτι οἱ Μαθητὲς τοῦ Κυρίου μας εἶχαν καταλάβει πολὺ καλὰ ποιὸς ἦταν ὁ Διδάσκαλός τους, ὅτι ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ὁμολόγησαν «Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος».

Μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸν διάλογο ὁ Κύριος ἐπισφράγισε τὴν ὁμολογία τῶν μαθητῶν Του φανερώνοντάς τους τὸ μυστήριό τῆς Θεανθρωπότητός Του κατὰ τὴν μεταμόρφωσή Του.

Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὴν Μάρθα, ὅτι ὅποιος πιστεύει θὰ δεῖ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ.

«Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσης, ὅψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;» (Ἰωάννου ια' 40).

Δηλαδή: «Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: “Δὲν σοῦ εἶπα πὼς, ἂν πιστέψεις, θὰ δεῖς τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ;”».

Ὁ Ἰδιὸς ὁ Κύριός μας κατακεραύνωσε τοὺς ἀπιστοῦντες Ἰουδαίους δείχνοντας τὴν πνευματικὴ κατάστασή τους λέγοντας, ὅτι ἐπειδὴ δὲν πιστεύουν σ' Αὐτὸν οὔτε τὴν φωνὴ Του ἀκούουν, οὔτε τὴν ἔνδοξη μορφή Του βλέπουν:

«Ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τοῦτ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε» (Ἰωάννου ε' 37-38).

Δηλαδή: «Ὁ Πατέρας ποὺ μὲ ἔστειλε, αὐτὸς ὁ Ἰδιὸς ἔχει δώσει μαρτυρία γιὰ μένα. Ἐσεῖς ὅμως οὔτε τὴ φωνὴ Του ἔχετε ποτὲ ἀκούσει οὔτε τὴ μορφή Του ἔχετε δεῖ, καὶ τὸ λόγο Του δὲν τὸν ἔχετε μόνιμα μέσα στὴν καρδιά σας, γιατί ἐσεῖς δὲν πιστεύετε σ' Αὐτὸν ποὺ ἔστειλε Ἐκεῖνος».





## β) Ἡ ἐπισκίαση τῆς φωτεινῆς νεφέλης

Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατη σύμφωνα μὲ τὰ προηγούμενα ἢ θέα τοῦ Θεοῦ σ' ὄσους σάρκα φοροῦν καὶ οἰκοῦν στὸν κόσμον, ἀπαιτεῖται ἡ ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος γιὰ νὰ μεταστοιχειωθεῖ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν σαρκικότητά του καὶ τὴν ἁμαρτωλότητά του γιὰ νὰ μετάσχει στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ, ὅπως συνέβη στὴ μεταμόρφωση καὶ διδάσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

«Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥίπῃ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα» (Πρὸς Κορινθίους Α' ιε' 50-52).

Δηλαδή «Νὰ τί θέλω νὰ πῶ, ἀδελφοί μου: Ἄνθρωποι ἀπὸ σάρκα καὶ αἷμα δὲν μποροῦν νὰ πάρουν μέρος στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, οὔτε αὐτὸ ποὺ εἶναι φθαρτὸ μπορεῖ νὰ κληρονομήσει τὴν ἀφθαρσία. Θὰ σὰς ἀποκαλύψω ἓνα μυστήριο: δὲν θὰ πεθάνουμε ὅλοι· θὰ μεταμορφωθοῦμε ὅμως ὅλοι, σὲ μία στιγμή, ὅσο θέλει τὸ μάτι ν' ἀνοιγοκλείσει, ὅταν ἠχήσει ἡ σάλπιγγα τῶν ἔσχατων καιρῶν. Γιατί θ' ἀκουσθεῖ ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγας, καὶ ἀμέσως οἱ νεκροὶ θὰ ἐπιστρέψουν στὴ ζωὴ ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς οἱ ζωντανοὶ θ' ἀλλάξουμε τὸ παλιὸ μὲ ἓνα νέο σῶμα».

## γ) Υἱὸς ἀγαπητὸς

Ὁ Κύριός μας ἀποκαλεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα Υἱὸς ἐκλεκτός, Υἱὸς εὐδοκίας, Υἱὸς ἀγαπητὸς στὸν Ὅποιο θὰ ἀναπαυθεῖ τὸ Πνεῦμά Του, γιὰ νὰ ἐκτελέσει τὴν ἀποστολή Του στὸν κόσμον, ὅπως προανήγγειλε ὁ προφήτης Ἡσαΐας.

«Ἰακώβ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου· ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει. οὐ κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἢ φωνὴ αὐτοῦ. κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίφει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν. ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῆ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν· καὶ ἐπὶ τῷ ὄνομαι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσιν» (Ἡσαΐου μβ' 1-4).





Δηλαδή: «Ὁ Κύριος λέει: “Νὰ ὁ δοῦλός μου ποὺ τὸν ὑποστηρίζω, ὁ ἐκλεκτός μου ποὺ ἔχει ὅλη μου τὴν εὐνοία. Τοῦ ἔδωσα τὸ Πνεῦμά μου. Θὰ φέρει στὰ ἔθνη δικαιοσύνη. Δὲν θὰ κραυγάζει οὔτε θὰ ὑψώνει τὴ φωνή, οὔτε καὶ θὰ βροντολαλεῖ στοὺς δρόμους. Καλάμι τσακισμένο δὲν θὰ τὸ συντριῖπει, λυχνάρι ποὺ καπνίζει δὲν θὰ τὸ σβήσει. Θὰ φέρει σ’ ὅλους πραγματικὴ δικαιοσύνη. Αὐτὸς δὲν θὰ δειλιάσει οὔτε θὰ ἐξασθενήσει, ὥσπου ἐγκαταστήσει στὴ γῆ τὴ δικαιοσύνη. Κι οἱ μακρινὲς χώρες θὰ περιμένουν τὸ νόμο του”».

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἐξηγεῖ, ὅτι αὐτὴ ἡ προφητεία ποὺ ἀναφέρθηκε, ἐπαληθεύθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἴδου ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θήσω τὸ Πνεῦμά μου ἐπ’ αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάζει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκην τὴν κρίσιν· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι» (Ματθαίου ιβ’ 17-21).

Δηλαδή: «Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶπε ὁ προφήτης Ἡσαΐας: “Νὰ ὁ δοῦλός μου ποὺ διάλεξα, ὁ ἀγαπημένος μου ποὺ ἐγὼ τὸν ἐξέλεξα· θὰ δώσω τὸ πνεῦμα μου σ’ Αὐτόν καὶ θ’ ἀναγγεῖλει στὰ ἔθνη τὴν ἐρχόμενη κρίση. Δὲν θὰ μαλώσει καὶ δὲν θὰ κραυγάζει, οὔτε θ’ ἀκούσει κανένας στὶς πλατεῖες τὴ φωνὴν Του. Δὲν θὰ συντριῖπει τὸ ραγισμένο καλάμι, δὲν θὰ σβήσει τὸ λυχνάρι ποὺ καπνίζει, ὥσπου ὁδηγήσει τὴ δίκαιη κρίση στὴ νίκη· καὶ σ’ ὄνομά Του θὰ στηρίζουν τὰ ἔθνη τὴν ἐλπίδα τους”».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος διδάσκει, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ ἀόρατου Θεοῦ:

«Ὅς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀόρατου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως» (Πρὸς Κολοσσαεῖς α’ 15).

Δηλαδή: «Αὐτὸς εἶναι εἰκόνα τοῦ ἀόρατου Θεοῦ, πρὶν ἀπὸ κάθε πλάσμα γεννημένος».

Ὁ ἴδιος Ἀπόστολος ἀναφέρεται στὴν αἰώνια προύπαρξη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν θεία φύση καὶ καταγωγὴ Του.



«Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἔσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν νίῳ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς» (Πρὸς Ἑβραίους α' 1-3).

Δηλαδή: «Ἄφοῦ ὁ Θεός, τὰ παλιὰ χρόνια, μίλησε στοὺς προπάτορες πολλὰς φορὰς καὶ μὲ ποικίλους τρόπους διὰ τῶν προφητῶν, σ' αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἔσχατους καιροὺς μίλησε σ' ἐμᾶς μέσω τοῦ Υἱοῦ. Αὐτόν, διὰ τοῦ Ὁποίου ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸ σύμπαν, Τὸν ὄρισε κληρονόμο τῶν πάντων. Αὐτὸς εἶναι ἡ ἀκτινοβολία τοῦ θεϊκοῦ μεγαλείου καὶ ἡ τέλεια ἔκφραση τῆς θεϊκῆς ὑπόστασης καὶ Αὐτὸς συγκρατεῖ τὸ σύμπαν μὲ τὴ δύναμη τοῦ λόγου Του. Ἄφοῦ καθάρισε μὲ τὸ σταυρικό Του θάνατο τὶς ἁμαρτίες μας, κάθισε ψηλά, στὰ δεξιὰ τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ».

### 3. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς Υἱὸς ὁ ἀγαπητός.

Στὴν Μεταμόρφωση, στὴν Βάπτισή Του (Ματθαίου γ' 17) ὁ Κύριός μας ἀναγνωρίσθηκε καὶ ἀποκλήθηκε Υἱὸς ἀγαπητὸς ἀπὸ τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα. Ἀλλὰ καὶ σὲ παραβολὰς ποὺ εἶπε ὁ Κύριος αὐτοχαρακτηρίσθηκε Υἱὸς ἀγαπητὸς (Μάρκου ιβ' 6 καὶ Λουκᾶ κ' 13).

Μελετώντας τὴν ἀγία Γραφή θὰ διδαχθοῦμε γιατί ἔλαβε τὴν τιμητικὴ καὶ ἔνδοξη αὐτὴ ὀνομασία. Ἐπειδὴ:

#### α) *Εἶναι ἐνωμένος μὲ τὸν Πατέρα*

Ὁ Κύριός μας ἀποκάλυψε μὲ τοὺς λόγους Του:

«Ἴνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας» (Ἰωάννου ιζ' 21).

Δηλαδή: «Ἵσπε νὰ εἶναι ὅλοι ἕνα, ὅπως ἐσύ, Πατέρα, εἶσαι ἐνωμένος μ' ἐμένα καὶ ἐγὼ μ' ἐσένα· νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ ἐνωμένοι μ' ἐμᾶς. Κι ἔτσι ὁ κόσμος νὰ πιστέψῃ ὅτι μ' ἔστειλες ἐσύ».



«Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν» (Ἰωάννου ιστ' 15).

Δηλαδή: «Ὅλα ὅσα ἀνήκουν στὸν Πατέρα εἶναι δικὰ μου· γι' αὐτὸ σὰς εἶπα πὼς τὸ Πνεῦμα θὰ πάρει ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχω ἐγὼ νὰ πῶ καὶ θὰ τὰ ἀναγγεῖλει σ' ἐσᾶς».

Σύμφωνα μὲ τὸν θεόπνευστο λόγο τῆς ἁγίας Γραφῆς οἱ ἁμαρτίες μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως συνέβη στὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων.

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας κατηγορεῖ τὸ ἔθνος του καὶ τοὺς ἐπισημαίνει, ὅτι οἱ ἁμαρτίες τοὺς χωρίζουν ἀπὸ τὸν Θεό:

«Μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σώσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ οὐ̅ς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι; ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διίστῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι» (Ἡσαΐου μθ' 1-2).

Δηλαδή: «Θαρρήτε πὼς τὸ χέρι τοῦ Κυρίου δὲν φτάνει νὰ σᾶς σώσει, καὶ πὼς τὸ αὐτὶ Του δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς ἀκούσει; Λάθος· οἱ ἁμαρτίες σας ὑψώνουν τεῖχος ἀνάμεσα σὲ σᾶς καὶ στὸν Θεό σας καὶ οἱ ἀνομίες σας τὸν ἔκρουσαν μακριά σας, τόσο ποὺ δὲν θὰ σᾶς ἀκούει».

Ἐπομένως ὁ Κύριος ὡς ἀναμάρτητος εἶναι ἐνωμένος μὲ τὸν Θεὸ γι' αὐτὸ καὶ ἀποκαλεῖται Υἱὸς ἀγαπητός.

## **β) Τηρεῖ τις ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ Πατέρα**

Ὁ ἴδιος ἐτόνισε στοὺς Ἀποστόλους καὶ σ' ὅλους τοὺς μαθητές Του:

«Ἐὰν τὰς ἐντολὰς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τηρήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ» (Ἰωάννου ιε' 10).

Δηλαδή: «Ἄν τηρήσετε τὶς ἐντολές μου, θὰ μένετε πιστοὶ στὴν ἀγάπη μου, ὅπως ἐγὼ τήρησα τὶς ἐντολές τοῦ Πατέρα μου καὶ γι' αὐτὸ μένω πιστὸς στὴν ἀγάπη του».

Προβάλλει μάλιστα πρότυπο τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ Πατέρα καὶ τοῦ ἁγίου θελήματός Του τὸν ἑαυτὸ Του.

«Τότε εἶπον· ἰδοὺ ἤκα, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου» (Πρὸς Ἑβραίους ι' 7).



Δηλαδή: «Τότε είπα: “Νά με, Θεέ, έρχομαι νά κάνω τὸ θέλημά Σου, ὅπως εἶναι γραμμένο γιὰ μένα στὸ νόμο”».

### γ) Δόξασε τὸν Θεὸ Πατέρα

Στὴν ἀρχιερατικὴ προσευχὴ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς δῆλωσε πρὸς τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα ὅτι:

«Εγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω» (Ἰωάννου ιζ' 4).

Δηλαδή: «Εγὼ φανέρωσα τὴ δόξα σου πάνω στὴ γῆ, ἀφοῦ ὀλοκλήρωσα τὸ ἔργο ποῦ μοῦ ἀνέθεσες νά κάνω».

Ὁ Κύριος προέτρεψε καὶ τοὺς μαθητὲς νά πράττουν ὅπως Αὐτός, νά δοξάζουν μὲ τὴν ζωὴ τους τὸν Θεὸ Πατέρα. Εἶπε:

«Οὕτω λαμπάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθαίου ε' 16).

Δηλαδή: «Ἔτσι νά λάμπει καὶ τὸ δικό σας φῶς μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νά δοῦν τὰ καλὰ σας ἔργα καὶ νά δοξολογήσουν τὸν οὐράνιο Πατέρα σας».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνιστᾷ ὁμοίως στοὺς πιστοὺς:

«Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινα ἐστὶ τοῦ Θεοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Α' στ' 20).

Δηλαδή: «Τὸν Θεὸ λοιπὸν νά δοξάζετε μὲ τὸ σῶμά σας καὶ μὲ τὸ πνεῦμα σας, ποῦ ἀνήκουν σ' αὐτόν».

### δ) Δὲν αἰχμαλωτίσθηκε ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπεσήμανε στοὺς μαθητὲς Του λίγο προτοῦ παραδοθεῖ γιὰ νά ὑποστῆ τὸ Πάθος καὶ τὸν σταυρικὸ θάνατο ὅτι:

«Ἐρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν» (Ἰωάννου ιδ' 30).

Δηλαδή: «Ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἔρχεται νά μὲ θανατώσει, ἀν καὶ δὲν ἔχει πάνω μου καμιὰ ἐξουσία».

Ἦταν «Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος» (Ψαλμὸς 87 (88) 5).

Δηλαδή: «Ἐλεύθερος ἀνάμεσα στοὺς νεκρούς».

Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος, ὁ ἀδελφὸς Θεὸς διευκρινίζει, ὅτι ἡ ἁμαρτία γεννιέται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν μας. Ὅταν πραγματοποιηθεῖ ἡ



ἀμαρτία φέρνει τὸν θάνατο. Ὁ Κύριός μας, ἐπειδὴ ἦταν ἀναμάρτητος, ἦταν καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ τὸν θάνατο.

«Ἐκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκει ἀμαρτίαν, ἡ δὲ ἀμαρτία ἀποτελεσεθεῖσα ἀποκίε θάνατον» (Ἰακώβου α' 14-15).

Δηλαδή: «Καθένας μπαίνει σὲ πειρασμὸ ἀπὸ τῆ δικῆ του ἐπιθυμία. Αὐτὴ τὸν παρασύρει καὶ τὸν ἐξαπατάει· ἔπειτα ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ συλλαμβάνει τὸ κακὸ καὶ γεννάει τὴν ἀμαρτία· καὶ ἡ ἀμαρτία, ὅταν ὀλοκληρωθεῖ, φέρνει τὸ θάνατο».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θὰ διατυπώσει τὸ πνευματικὸ ἀξίωμα ὅτι:

«Τὰ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος» (Πρὸς Ῥωμαίους στ' 23).

Δηλαδή: «Γιατὶ ὁ μισθὸς ποὺ δίνει ἡ ἀμαρτία εἶναι ὁ θάνατος».

Ἐμεινε ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν ἀμαρτία γι' αὐτὸ ἦταν Υἱὸς ἀγαπητός.

#### 4. Τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἐξαγγέλλει τὸ παράπονο τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐνὼ ἐγέννησε υἱοὺς καὶ θυγατέρες αὐτοὶ ἀποξενώθηκαν ἀπ' Αὐτὸν καὶ τὸν ἐγκατέλειψαν:

«Ἄκουε οὐρανὸ καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ἕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνήκων» (Ἡσαΐου α' 2-3).

Δηλαδή: «Ἄκου σύ, οὐρανέ, καὶ βάλε στὰ αὐτιά σου σύ, ἡ γῆ, διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε καὶ εἶπε· υἱοὺς γέννησα καὶ δόξασα, ἐκεῖνοι ὅμως μὲ ἀρνήθηκαν, Τὸ βόϊδι γνωρίζει τὸν ἰδιοκτήτη του καὶ ὁ ὄνος γνωρίζει τὴν φάτνην, ἰδιοκτησία τοῦ κυρίου του· ὁ ἰσραηλιτικὸς ὅμως λαὸς δὲν μὲ ἀναγνωρίζει ὡς κύριό του, δὲν ἔχει οὔτε στοιχειώδη κατανόηση γιὰ μένα».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀποκαλεῖ τοὺς ἀσεβεῖς ποὺ ἀμαρτάνουν «υἱοὺς ἀπειθείας καὶ τέκνα ὀργῆς» (Πρὸς Ἐφεσίους β' 2-3).

Ἡ ἀπαξιωτικὴ καὶ ἀπορριπτικὴ γνώμη καὶ κρίση τοῦ Θεοῦ Πατέρα γιὰ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἀμαρτωλοὺς ἄλλαξε μὲ τὴ σάρκωση τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ ἀναγγέλθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους στὸν



γνωστό δοξολογικό ύμνο της γεννήσεώς Του με τό: «ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκᾶ β΄ 11).

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τὴν σωτήρια οἰκονομία Του γιὰ μᾶς καὶ τὸν λυτρωτικὸ θάνατό Του ἐπέτυχε νὰ ἀναγνωρισθοῦμε ἕμεις οἱ πολλοὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες τοῦ ἐπουράνιου Θεοῦ Πατέρα.

«Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι» (Πρὸς Ἑβραίους β΄ 10).

Δηλαδή: «Ὁ Θεός, λοιπόν, ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῶν πάντων, ἐνῶ ὁδήγησε πολλοὺς υἱοὺς στὴ δόξα, ἔπρεπε νὰ ὁδηγήσει τὸν αἴτιο τῆς σωτηρίας τους στὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἔργου Του μετὰ τὸ πάθος».

Ἐπομένως ἀγωνίσθηκε Ἐκεῖνος καὶ μοιράσθηκε μαζί μας τὴν δόξα τῆς υἰότητός Του.

## 5. Ἡ εὐθύνη μας «αὐτοῦ ἀκούετε».

Ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε στὸν Μωϋσῆ, ὅτι μετὰ τὸν θάνατό Του θὰ γεννηθεῖ ἕνας ἄλλος προφήτης ποὺ θὰ κήρυττε τὶς ἐντολές Του:

«Προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὥσπερ σέ, καὶ δώσω τὰ ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ» (Δευτερονομίου ιη΄ 18).

Δηλαδή: «Ἐγὼ θὰ ἀναδείξω μέσα ἀπὸ τὸν ἴδιο τους τὸ λαὸ ἕναν προφήτη γι' αὐτούς, σὰν ἐσένα. Θὰ βάλω τὰ λόγια μου στὸ στόμα του καὶ θὰ τοὺς λέει ὅλα ὅσα ἐγὼ θὰ τὸν διατάξω».

Ὁ Μωϋσῆς ἀνήγγειλε τὴν ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ λέγοντας: «Προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε» (Δευτερονομίου ιη΄ 15).

Δηλαδή: «Κύριος ὁ Θεός σου θὰ ἀναδείξῃ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σου Ἰσραηλίτας ἕναν προφήτη σὰν ἐμένα· Σ' αὐτὸν πλεον θὰ ὑπακούετε».

Αὐτὴ τὴν ἴδια ἐντολὴ ἐπανέλαβε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ Πατέρα καὶ σὲ μᾶς: Νὰ ὑπακούουμε στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ ποὺ εἶναι ὁ Υἱός Του ὁ ἀγαπητός.



## 6. Ἡ ἐλπίδα μας.

Ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης διανοίγει λυτρωτικά τοὺς ὀρίζοντες τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς στὴν αἰωνιότητα.

«Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὕτω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῆ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστι. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι» (Ἰωάννου Α' γ' 1-3).

Δηλαδή: «Κοιτάξτε μὲ πόση ἀγάπη μᾶς ἀγάπησε ὁ Πατέρας! Ἡ ἀγάπη Του εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ ὀνομασθοῦμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ ὁ κόσμος δὲν μᾶς καταλαβαίνει, γιατί δὲν γνωρίζει τὸν Θεὸ Πατέρα. Ἀγαπητοί μου, τώρα εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Τί πρόκειται νὰ γίνουμε στὸ μέλλον, δὲν ἔχει ἀκόμα φανερωθεῖ. Ξέρομε ὅμως πὼς ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθεῖ στὴ δευτέρα παρουσία Του, θὰ γίνουμε ὅμοιοι μ' Αὐτόν, γιατί θὰ Τὸν δοῦμε ὅπως πραγματικά εἶναι. Ὅποιος, λοιπόν, μ' ἐμπιστοσύνη στὸν Χριστὸ ἔχει αὐτὴ τὴν ἐλπίδα, προετοιμάζεται, καθαρίζει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἔχοντας ὡς πρότυπο τὴν καθαρότητα Ἐκείνου».

Ἡ ἐλπίδα τοῦ πιστοῦ εἶναι νὰ δεῖ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ «καθὼς ἐστί», ἔνδοξο καὶ ὑπέρολαμπρο, ὅπως στὴν Μεταμόρφωση.

Γι' αὐτὸ καὶ προετοιμάζεται καθαρίζοντας τὴν ψυχὴ του ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.





